

ELŐFIZETÉSI AR:
 Egész évre 200 korona.
 Fel évre 100 korona.
 Negyed évre 50 korona.

Egyes szám ára:
4 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 47.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Csonka „Turul“.

Csonka „Turul“ áll magába,
 Fáradt szárnya megnyirbálva,
 Nyírott szárnyát emelgeti,
 Szemét az égre fölveti,
 Mert csak onnan várhat vigaszt,
 Csonka testére gyógytapaszt.
 Hiába vár s reménykedik,
 Kinőtt tollát újra nyesik.
 De nem csügged, mert bizony
 tudja,
 Hogy eljön majd az az óra,
 Mikor szárnya újra ép lesz
 S fölszállhat a kéklő éghez.
 Üdvözli a magas Tátrát,
 Erdély kincses Kolozsvárát,
 Az Adriát, mint magyar tengert
 Mit az ősi vér visszaszerzett.

Földváry Lajos.

Gondolatok.

Sok szép és jó van az emberek szívébe rokonszenves tintával írva, de csak a szerelem meglehetősen teszi azt megismerhetővé.

Az első szerelmet és az első bűnt könnyű megismerni, mert mind a kettő vakon rohan az ámulásnak karjaiba.

Ha a szerelem véget ér, megkezdődik a kedvtelés.

Egy férfi nem tudja, hogy milyen követelő, hogy ha egy igénytelen nőt igényel.

Némely férfi szívesebben nő-sül protekciót, mint hozományt.

„Fehér Nyuszi”.

Meghalt az anyósom.

Meghalt az anyósom, jaj de soká késett.

El nem merem hinni, álom, vagy igéret.

Elszállt hát a lelke, mely kinezott végig?

Elszállott a lelke

Átkozott vén lelke

Felszállott a menybe, fel a magas égig

S az angyalok nézik.

Meghalt az anyósom s pokolba került tán.

Plutó kapujában áll már tán a vártán.

Pokol kapujában seprűnyéllel áll ott.

Magasságos Isten.

Menyébéli nagy Isten.

Legyen a Te neved mindörökre áldott.

Mindörökre áldott!

Sányi.

Hogyan lehetünk jó amatőr újságírók?

Irta és az Álhírlapírók Országos Nyugdíjgyűlésében (Állatkerti körút 46.) felolvasta: b. b.

Két évvel ezelőtt az álhírlapíró gyógyszerészek országos szövetsége hadat üzent az álhírlapíró postások nemzetközi szövetségének. — Ugyanakkor az állatorvos álhírlapírók testületileg csatlakoztak az álhírlapíró novellairók és a szabad versírók nemzeti hitelintézetéhez, majd bejelentették, csatlakozásukat az álhírlapíró postásokhoz.

A harc, melyben természetesen az álhírlapíró postások győztek, megindult az egész vonalon.

Megfigyeléseim főképp ebből az időből valók, amikor is több, tetemes álhírlapíró kollégával jómagam is harcoltam a postások ügyéért. A mozgalmat kiváló chicagói kollégámmal, Faragó Józseffel irányítottuk s miután több megjelent versünkkel kínos feltűnést keltettünk, csakhamar elértük azt, hogy az egész művelt világ egyhangú lelkesedéssel nagynevű kollégámat az „Európai Álhírlapírók Országos Szövetsége” elnökévé, engem pedig titkárává választott.

Talán fáradságot nem ismerő munkánk hatása az, hogy ma minden tíz álhírlapíró közül legalább is kilenc a postások közül kerül ki. De térjünk a tárgyra.

Valóban, a jó amatőr hírlapírót mi sem jellemzi jobban, mint a versírás. Az álhírlapírók 99 százaléka abból él, hogy versekkel árasztja el a magyarországi összes szerkesztőségeket. Munkájuk fölötté hasznos, főleg a szerkesztőségek téli tüzelőanyaggal való ellátása szempontjából. Prózáírással az igazi amatőr hírlapíró nem is igen próbálkozik.

Hogy valaki jó amatőr hírlapíró legyen, a legfőbb kellék az ambíció. Ambíció nélkül legfeljebb csak igazi hírlapíró lehet az ember. Legyen az álhírlapíró cinikus és szemtelen, mert ha nem cinikus és

nem szemtelen, megint csak az igazi hírlapírót majmolja.

De szó sincs róla, hogy majmolna. Általában az igazo újságíró majmolja sok esetben az álhírlapírót.

Másodszor értsen az álhírlapíró a rendőri riport megírásához.

Hogy t. i. Gál Veonkát tejhamisítás céljából tegnap letartóztatták s tejfelét elkobozák. Mivel a ef-fele — víz volt.

Harmadszor tudjon az amatőr újságíró vezércikket is írni. T. i.: hogy: Ma, amikor sokak éheznek, a tiszta becsületesség a legfőbb fegyver, a drágaság letörésére. Mi a tiszta becsületességet a legjobb összetételben hirdetiük és valljuk. A mi becsületünk kémiai összetétele tartalmaz 95 százalék tiszta, koncentrált becsületet és semmi megalkuvást. Mi nem alkuszunk, dacára, hogy nagy a drágaság, stb.

Smoncákat is tudjon írni az amatőr újságíró, mert ha nem tud smoncákat írni, megint nem álhírlapíró, hanem hírlapíró.

Igy: Rio de Janeiro-ban felszedték a kábeleket. Afganisztánban fél mázsás haresát fogtak. A Házban megint bakot lőttek stb.

De minek is irjam tovább. Be akarja ön bizonyítani, hogy jó amatőr hírlapíró?

Írjon akkor talán egy-egy tanulmányt és küldje be a „Hajduböszörményi Hirharagnak” a következőkről:

1. Milven törvényszerűségek idéztek elő a piaci drágaságot, tekintettel az arcátlan tejhamisítókra.
2. Van-e jelleme a városoknak?
3. Locsolják-e az utcákat és mi a locsolás eredménye, por-e, vagy sár?

4. Végül írjon egy lyrai verset a káposztatermelésről és a házi-nyultenyésztés hasznosságáról.

Ha ezeket a témákat ötletesen

meg tudja írni, elismerem, hogy jó amatőr hírlapíró. Ahhoz azonban, hogy jó álhírlapíró legyen, sokat kell még tanulni.

Az is nagyon üdvös lenne, ha leg alább két évig egy vidéki napilap szerkesztőségében dolgozna, mint igazi hírlapíró. Kettős előnye van ennek. Először is azt hiszem, nagyon megünné a dicsőséget. Másodszor innen kikerülve és így felvértezve, gondolom, eléggé súlyos jellemű álhírlapíróvá nőheti ki magát.

Rövid tanulmányomat evvel a vasutasok és postások közt szállóigévé vált mondattal fejezem be:

„Nem akarsz a C osztályba kerülni? Mondd, hogy mellékesen hírlapíró is vagy és nagy összeköttetésekkel rendelkezel!”

Hidd el, az emberek még nálad is butábbak. És... elhiszik.

b. b.

Legenda.

Volt egyszer egy fősvény ember és annak három törvénytelen fia, három különböző nyájtól. Az egyik spanyol volt, a másik angol, a harmadik zsidó.

Mikor az öreg meghalt, végrendeletében minden vagyonát a három fiára hagyta. De kikötötte, — hogy a temetése napján minden fiúnak 10.000 koronát kell a koporsójába tennie. (Valami kis pénzt mégis el akart vinni a másvilágra.)

Igy is történt. Az első siralmas ábrázattal lépett a koporsóhoz és beletette a 10.000 koronát aranyban. Az angol sokáig habozott, de végül kivett egy csomó bankót és beletette a koporsóba. Utolsóinak maradt a zsidó, aki zokogva vett elő a pénztárcájából egy darab papirost. Ezt áhítatosan elhelyezte a koporsóban, ellenben elvette onnan azt a 20.000 koronát, amit a másik kettő oda tett.

A darab papiros egy 30.000 koronáról szóló váltó volt.

Az élet verse.

Ma, hogy szívemre hull az emlék,
Anyácskámról mesél az este.
Ó, áldott voltál, bus gyerekség!

És mint pillangó lenge szárnyon,
Virágon, kerten, lombos ágon,
Dalolva szállt az ifjuságom.

...Ma, hogy lelkemben bus panasz-
szal.

Az élet verse sir sötéten,
Mint a felhő késő tavasszal.

Csak annyitüzen mar a lelkem:
Ki mást szeretsz. Késő reménység!
Sohse bánd meg asszony-szerel-
mem!

— Büszke kocsid, de lágyan ringat!
Más gazdagság, amit kívántál
S ki nem kerüljük sorsainkat.

Lásd, engemet egy-két halk ének
Kísér tovább az őszi úton;
Panaszködök, sápadt szegények.

De hűk, de jók! S szeretnek engem.
— S ha majd nem tudlak tovább
várni.

Ők fogják egyszer őszi esten

Szemeimet lezárni.

„Névtelen ember“.

Párbeszéd.

Gyöngyházi: Gott, milyen állhatatlanok az asszonyok?! Minder nap más kívánságuk van, ugy élejek, nehéz kiönni velük.

Feinschnabel (önérzettel): Az én Rozim unberufen egy diszpeldány, egy Ausnahme; három év óta vagyunk házasok s furtonfohr csak egy óhaja van szegénynek vennék egyszer egy fürdőt...

Gyöngyházi: No és te?

Feinschnabel (büszkén): No, há engedem én magamat dirigálni?

A hét főbün.

1. A háboru.
2. A forradalom.
3. A béke.
4. A megszállás.
5. A drágaság.
6. A divat.
7. A házasság.

b. b.

Szilánkok.

K. T. Nincs igaza! Mert a egyik csak gondolja („kigordolja“) a gondolatot, a másik pedig ki is „mondja“, vagy ki is „írja“ a gondolatát.

Nem mindenkinek, aki gondolkodik, vannak gondolatai.

A gondolkozásban is vannak országutak és gyalogutak.

F. Ilonka

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, egy-szintén **Fáyarokkrém** és **Fáyszappan** békebeli minőségben, valamint **Hajdusági bajuszpedrő** fehér, barna és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu“
gyógyszertárában
(Szinház mellett)

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▼▼▼▼
E rovatban közlötték az vállalkozó a feladást, aki elolvassa. :-
▼▼▼▼

Mondja, kedves kíváncsi kérdező, talán reflektál a Gyömbir lovamra hogy érdeklődik a járása iránt? Hát hiszen felvilágosítással kizsálgathatók a felől, hogy a Gyömbir áldott egy jószág, mert bion, ha a löccsel megódalgom, egy huszonnyolc óra ala Státránd-rul Bagostra szalad. (A kérdező.)

Mondja, kedves Esztike, igaz az, hogy ön csak olyan szép levelet fogad el, mint amit K. ur írt? — Kérde, aki nem tud olyat inni.

Mondja, kedves Daci, Derecskéről, szerelmes-e abba a barna kis lányba még? Kérde, aki szerelmes önbe.

Mondja, kedves Törő Sanyika, igaz, hogy minden este 11 óráig van a Faragó utcán? Kérde egy barát.

Mondja, kedves kíváncsi kérdező — nemde okosabb lenne erányos tapasztalatait a Gyömbir lú vigítül megszerezni, vagyis, hogy hát felülne a tajigámra, oszt elballagnánk Niházy etsy uramha. Választ vár Bugyi.

Mondja, kedves Bugyi Sándor, igaz, hogy a kajla fülü Csirével a látásárba lettek sógorok, mikor a Gyömbir lúra ittak jó áldomást?

Mondja, kedves Orosz István, cipész-segéd ur, igaz, hogy az a nótája, hogy: Lopva nézek te utánad? Kérde a fiuk.

Mondja, kedves Kórizs Pista, hogy mulatott Hadházon? Kérdezi egy debreceni.

Mondják, kedves Csuka ur és hét barátja, igaz, hogy egy kis fiuval huzatták el a nagyverdei nótát? — Kérde a 9-ik jó barát.

Mondja, kedves Petrovics István — Hajduszobószlóról — miért van az, hogy mindig önről álmodozom? Pedig a mindennapi életben igazán már soh'se jut eszembe. Kérde valaki.

Uborkaszezon.

Egy kiló uborka csak kétszáz korona.

Ki gondolna most az uborkaszezonra?

Pedig hát az volna.

Ha szezon is lenne

S uborka mellette,

De lévén oly drága:

Kerül a lomtárba

Az uborka-szezon.

Festészet.

— Mért nem festtetted feleségedet valamely hires piktorral?

— Elég jól festi ő magamagát.

Kalapok tisztítását,

vasalását s javítását elvállalom. — Használt kalapokból ujakat :: :: készítek. :: ::

Beliczay

kalapos, Piac-ⁿ 38. a fő-posta mellett.

Valaki...

Valaki elment bucsu nélkül.
Valaki elment messze tájra.
Valaki itthon úgy siratja,
Valaki itthon visszavárja.

Valaki elment.... bucsu nélkül mert el.

Valaki elment..... hirrel, dicsőséggel.

Valaki elment..... ismeretlen ment el,

Valaki elment..... gyermekes örömmel.

Valaki várja... várja oly epedve
Valaki várja.... minden reggel s este,

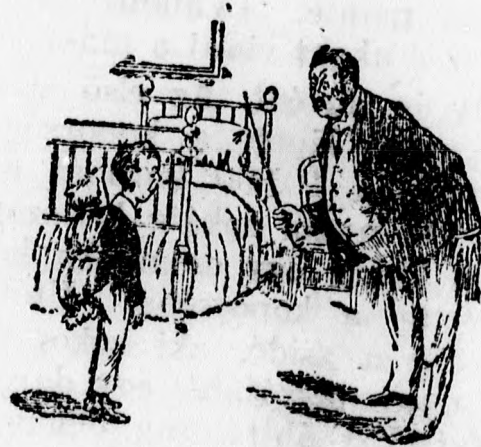
Valaki várja.... csalfán visszavárja,

Valaki várja.... várja, de hiába.

Valaki elment, bucsu nélkül,
Valaki elment, messze tájra.
Valaki itthon úgy siratja,
Valaki itthon visszavárja.

Tusi.

Egyszer volt...

Apa (mesél a kis fiának): Tudod, fiacskám, egyszer volt, régen volt, amikor nekem, a miniszteri tanácsosnak, akkora jóvedelmem volt, mint ma egy suszterlegénynek.....

Ajándék lácoséknál.

— Milyen gavallér egy férj az az Ervin! Remek aranyláncot ajándékozott a feleségének.

— Egészen stilszerű ajándék: láncból — lánc.

Kitérő válasz.

Feleség (ujtságot olvasó férjéhez: Olvastad, Emil, hogy egy gyalázatos újpesti gyáros hétmillióért elvált a feleségétől? Ugy-e, te erre nem volnál képes?

Férj (gondolkozva): Na, tudod, hét millió szép pénz!...

Szolgálatkészség.

Hivatalfőnök: Olyan sápadt ma, Fekete. Mi a baja?

Gyakornok: Amit a főnök ur parancsol....

Szerkesztőségben.

— Önből soha sem lesz valamire való riporter!

— Miért nem?

— Hát kérem, abban a tegnapi gyilkossági históriában, a mit ön irt meg, sehol sincs megemlítve, hogy milyen kaliberű volt a — revolver!

Hatalmas pékmester.

Felhős életünknek
Borongós alkonya
Te vagy minden vágyunk
Hatalmas pékmester
Éltető sugara

Áldjon meg az Isten.

Te vagy, aki nappal
Untalan dagasztol.
Rejtelmes éjeken,
Amikor más alszik,
Kovácsolni szokol.

Áldjon meg az Isten.

Te vagy, ki a cipót
Szemünk elé rakod,
Gyürt, rongyos pénzünkért
Kiaszott gyomrunkba
A kenyeret adod.

Áldjon meg az Isten.

Te vagy, ki a zsemlét
Akkorára szabad,
Mint az égen nyugvó
Alig-alig látszó
Pirinyó csillagok.

Áldjon meg az Isten.

Te vagy, kit szeretne
Minden szegény ember,
Ó, csak ne emelnéd
Savanyu kenyered
Minden áldott reggel.

Áldjon meg az Isten.

Paplan-varrodámba

új fehér vatta érkezett.
Selyem, glori, kasmir
paplanok kaphatók és
megrendelhetőek. Pehely
és gyapju paplanokat készítenek. Alakítok, frissíték.

Ócska vattát, paplanokat veszek.

DEBRECZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Te vagy, aki néha
Kiállsz az ajtóba
Patyolat-fehéren,
Mint a keresztes pók,
Vársz — a fogyasztóra.
Áldjon meg az Isten.

És te vagy az, aki
Folyton csak drágitod
Keserves pénzünkért
Savanyu kenyered,
Méreg-drágán adod.
Verjen meg az Isten.

K. L.

Megtalálta emberét.

— Igaz, jegyző ur, hogy adóvégrehajtónak egy volt kéregetőt alkalmaztatott?

Jegyző: Igaz.

— És miért?

Jegyző: Mert, aki kéregető volt, azt nem indítja meg a nyomor.

Virág és gyümölcs

Virágárúslány monológja:

— A virág árúslánya gyakran leggyorsabban hoz gyümölcsöt.

Emlékszel-e?

Emlékszel-e a tiszántuli dombra,
Vadvirágos, csalis halomra?
Nem is volt az olyan nagyon régen,
Hogy együtt jártunk vadvirágos
réten.

Rózsát, szegfűt, nefelejtset bokré-
tába szedtünk,
Mefogadtuk egymásnak, hogy so-
hasem felejtünk.
Fogadásom megtartottam, nem
tudlak feledni.
Nem is fogom a szerelmed soha
nélkülözni.

Te a fogadásod régen elfeledted,
Máznak mondd most már: meny-
nyire szereted.
A tiszántuli vadvirágot mással fo-
god szedni.
Máznak fogsz a domboldalról csó-
kot integetni.

De ha egyszer eszedbe jut régi fo-
gadásod,
Ne feledd el, hogy én élek s neked
megbocsájtok.
Csak egy szóval hívjál és én meg-
mentelek,
Feláldozom érted egész életemet.

Földváry Lajos.

Rugott csillagok.

Sztrájk mindenfelé. Mikor
sztrájkol már az izléstelenség?

Sok embert csak a holta után
dicsérnek és akkor is attól függ:
hosszan, vagy röviden-e, hogy
mekkora volt a temetési költség.

Villamoson.

A zsufolt villamoson egy utas
ráíörmed a másikra:

— Nem tud a maga lábán ál-
lani?!

— Nem, kérem, mert az én
lábamon már más áll....

HIREK.

Azt írják a lapok, hogy a szél-
vihar letörte a tengerit. Kár, hogy
nem a drágaságot törte le.

A városházán teljesen felfordult
a helyzet. Márk Endre, Magoss
György teljesen szembe kerültek.
Nem kellene elhivatni Hubrt Ottót
a főispáni székbe, hogy rendet te-
remtsen?

Honthy Hanna nem jön Debre-
cenbe vendégszerepelni sem. Hát
ez bizony nagy baj, de még nagyobb
baj, hogy a kenyér kilója már 70
korona.

Ekly József szintén a választó-
jog megszükitése mellett van. Pe-
dig bizony ő tudhatná legjobban,
hogy nem jó a szák ruha.

Nedves idő.

Tihamér, a közismert korzó-fiu
egy idő óta folyton fiakkeren jár.

Feltűnt ez egyik barátjának, aki
nem tudta a dolgot semmiképp sem
megmagyarázni. Egy kivételesen
száraz napon végre elesipte Tiham-
ért és megkérdezte:

— Festvér! Miért jársz te most
mindig kocsin, tán örököltél?

— Dehogy fiam. — válaszolt
blazintan Tihamér — csak a cipőm
lyukas!

**ÖN
DOHÁNYZIK ?**

Használjon

**DIANA-
fogkrémet !**

Kapható mindenütt!

Gyártja a Diana Kereskedelmi r-t.

Budapest, V., Nádor-utca 30.

Virágének.

Hiába választ el tőled száz határ,
A szívem egyre vissza-visszavár.
Bűnös voltál, bűnösebb az éjnél,
Ki szerelmeseket les az esti hold-
fénynél.

Vétkes voltál, vétkeesebb, mint azok
Kik káromlással töltenek minden
napot.

De hiába, mégis bűn felett,
Szívem csak téged, tégedet szeret.

Tudtam, hogy enyém soha nem
eszel.

Tudtam, hogy bűnösből angyal nem
leszel.

Hanem csak hitvány, bűnös, földi
rab.

Ki ott éli le éltét, mélyen a föld
alatt.

És mégis hittem és mégis reméltem
Hogy veled fogom élni le életem.
Hiába, mégis minden bűn felett,
Szívem csak téged, tégedet szeret.

Tudom, hogy bűnöd végetlen nagy,
Elöttem mégis oly szűz-tiszta vagy.
Mint szende najfény, tévedt nap-
sugár.

Mely szerelmes szivekbe titkon le-
lejár.

De hiába: felked annyi bűn fedi,
Hogy már tested el nem fedheti,
Szívem mégis bűn felett,
Csak téged, téged, tégedet szeret!

Rohács József.

A klubban.

— Hát Pacolay hová lett?

— Oh, már régen elköltözött
Debrecenből.

— Falun lakik?

— Nem..., meghalt.

Cukorbehozatal.

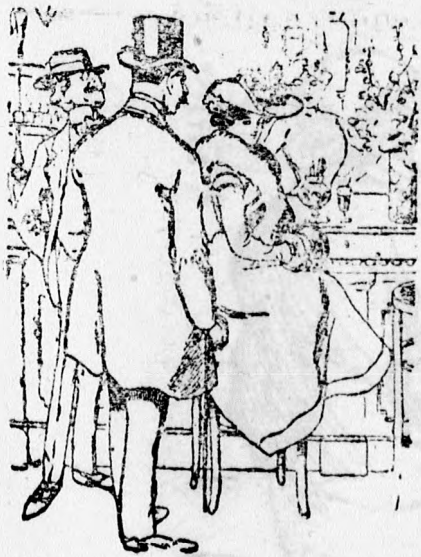
— A kormány megengedi, hogy Csehországból hozzanak be cukrot.

— Helyes. Benesék eddig ugyanis csak megkeserítették az életünket. Ideje, hogy megédesítsék....

Érvénytelen közmondás.

— A közmondás azt tartja, hogy nem jó nagy urakkal egy tából cseresznyét enni....

— Igen, de most csak nagy urakkal ehetünk cseresznyét, olyan drága.

Borzalmas hivatás.

— Nézze meg jól: ez a nő lt.

— Szörnyűség! És szabad-ábon jár?

— Hogyne! Hiszen minden ap ölt, tekintve, hogy varrónő.

SZIREK ANDRAS

elsőrendű uri- és egyenruha szabásága angolgyapjuszövetek iskolai és egyenruházati sapkákraktára
Szent Anna-utca 1. szám
Telefon szám 509.

Éji látogatás.

Lassan a kendőjét magára vette, Nagy-csendesen az ajtót is betette És nesztelnül a kertbe lépett. Holdsugárban pompázott az éjszaka S tanuja volt az ég minden csillaga Amint gy esokorba rózsát tépett.

Csend volt körülte és illatos a lég És tiszta ezüst-fényben a minden-ség.

Akkor már nagyon régen álmodott. Egy csillag az éj sötét pompájában Titkon vágyakozva az ég aljában: Csodásan sziporkázott, ragyogott.

A padon egy lombos akácfa alatt. Letépett rózsáival ülve maradt És elmerengve nézett szerteszét.... Haik, seitelmes volt a szellősuhánás

És néha egy ijedt madárkiáltás Zavarta meg az éj titkos nesztét.

Ott ült, egy édes emlékebe merülve. De azután a házat megkerülve Dobogó szívvel ment el odáig. A mondhatatlan szerelme vezette. Talán a vágya is üzte, kergette Olyan hévvel el az ab'akáig.

Ott aztán megállt.... Félve, ijedten S remegő kézzel a csokrot hirtelen Letette a nyitott ablakára — Csend volt körülte, néma, hosszú esend.

Amikor gyorsan futva visszament S repeső szívvel borult ágyára.

F. Honka.

A palóc meg a kutya.

Sokat ivott a palóc és mivel nagyon rosszul lett: — fejét kezére támasztva, nekidült egy fának, — hogy könnyítsen magán.

Kevés fáradság után ez sikerült is neki. Időközben odavetődött egy kóbor kutya és figyelte a palóc műveletét. A palóc nézi, nézi a kutyát s aztán fejcsóválva azt mondja:

— Hát ezt a kutyát hol ettem meg?!

Humánus dolog.

— A forgalmiadó-rendelet aránylag még elég enyhe.

— Komolyan?

— Képzeld el, hogy mit kellene fizetnie Zerkovitz Bélának az általa forgalomba hozott zenészerzők után.

Egy leánynak.

Végig hallgattam a meséd, De nimesen benne semmi szép, Semmi szín, semmi hangulat. Mely a lélekkel e'mulat. De azért meséj más-szor is. Elhallgatom én százszor is. Ha elméséled a meséd. Mindig ezt mondom: Juj, de szép!
Rohács József.

Szerelmi regény.

— *Levelekben.* —

Igen tisztelt uram! — Kedves barátom! — Édes barátom! — Édesem! — Drágám! — Egyetlen szerelmem! — Mindenem! — Édesem! — Édes barátom! — Kedves barátom! — Tisztelt barátom! — Tisztelt uram! — Igen tisztelt uram! — Pizkos gazember!

Szerkesztői üzenetek.

Névtelen asszony. Ismét levele van. Küldjön érte.

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

1922. július 23-án, vasárnap:

Szalón fegyenc.

Amerikai kalandor történet.

Az előadások tiszta jövedelme a gyógyíthatatlan betegek irgalomháza javára fordíttatik. Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9 órakor. — Jegyelővétel d. e. 10 órakor —

Még a rák is.

Rákot venni mentem
A Duna partjára.
Gondoltam, hogy hátrafelé
Megy a ráknak ára.
De láttam, hogy ez a
Reményem is dőre:
Hátrafelé mehet a rák, —
De az ára vigan megy előre!

S. E.

Adj a tótnak szállást.

Egy barátom mesélte:

A kávéház terraszán egy edegent ur ült asztalomhoz. Elkezdte lerakni a csomagjait. Egy dobozt és több apróságot egy mellettünk álló székre. A könyveit és újságjait az asztalra. Végre a kalapját vette le és tanácstalanul nézett körül. A kalapjának már nem jutott hely. Ekkor hirtelen a fejemre tekintett, amelyen nem volt kalap.

— Pardon! — szólt — megbocsájt?! S a fejemre tette a kalapját.

Farsang.

Egyik farsangi mulatságon hallottam egy szeparából a következő kis párbeszédet:

— Kisasszony, tud ön számolni?

A kisasszony vésztlősen felelt:

— Ojjé, de hogy!

— Tehát én fizettem magának két rostélyost, nyolc pohár sört, négy üveg bort, négy pár tormás virslit, öt szelet tortát, husz kis süteményt és hat darab kenyeret. Most vonja le ebből a konzekvenciákat.

Margitszigeten.

— Kimentene engem, Alfréd, ha a Dunába esnék?

— Kimenteném magamat, — hogy nem tudok uszni....

Az óra.

Az anyós végigmegy az ebédlőn és hirtelen rémülten felkiált. A fali óra, amely XIV. Lajos korából való súlyos remekmű, lezuhant, még pedig épeen arra a helyre, ahol egy másodperccel előbb az anyós állt.

A vő, aki lármára besiet, csak ennyit mond:

— Mindig mondtam, hogy ez az óra késik.

Minden jókedvű ember terjeszti a „Villám“-ot.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO“-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.

A városházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

A böles cigány.

— Tudod, mért vándoroltak ki voltaképen a zsidók Egyiptomból?

— Bizonyosan azért, mert ott is volt lakáshivatal és elrekvirálták a lakásaikat....